

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ruski car na Dunaju.

Dne 27. avgusta dopoldne se je v sijajnem spremstvu z mlado svojo soprogo pripeljal na Dunaj sedanji ruski car Nikolaj II. Skoro vsi člani naše cesarske hiše, na čelu jim presvetli cesar in cesarica, so se zbrali, da pozdravijo rusko carsko dvojico, ki je prvič dospela v glavno mesto Avstrije, da izrazi našemu vladarju in državi spoštovanje in prijateljstvo.

To je gotovo, da je ruski car hotel s svojim obiskom v prvi vrsti izraziti svoje osebno spoštovanje Nj. veličanstvu cesarju Francu Jožefu, ki skoraj že pol stoletja vladajo Avstrijo. Kakor so naš cesar prijatelj miru, pospeševatelj vseh teženj, ki morejo osrečiti človeštvo, isto tako se to mora reči tudi o mladem ruskem carju Nikolaju II. In zato smemo trditi, da dnevi 27., 28. in 29. avgusta, katere je ruski car preživel na Dunaju, se lahko imenujejo praznik miru.

Zlasti je bilo dne 29. avg. krasno defiliranje dunajskih vojaških čet, katerim so zapovedovali naš presvetli cesar, v pričo ruskega carja. Vojaška godba je igrala rusko in avstrijsko cesarsko pesem. Nato sta se odpeljala vladarja s carico in za njimi ostali dostojanstveniki na kolodvor severne železnice, kjer je čakala naša presvetla cesarica. Tukaj sta se oba vladarja zopet in zopet objela in poljubila, in sta se tudi vladarici najpristrénejše posloveli druga od druge, in potem sta car in carica odpotovala v Kijev.

Toda ruski car menda »ni rojen po srečno zvezdo.« Komu še ni v živem spominu grozna nesreča o njegovem kronanju letos v Moskvi, ko je žalostno smrt našlo okoli 3000 ljudi? In zdaj po velikih slavnostih na Dunaju ga na potu v Kijev zopet zadene sila občutljiva zguba. Njegov slavni minister za vnanje zadeve, knez Lobanov, je večer dne 30. avgusta nagloma umrl za mrtvoudom. Pred postajo Šopetovsk je pri nekem gozdiču bil dar ukazal vlak ustaviti in je bil šel z vsemi spremljevalci na izprehod. Ko se je vrnil na vlak, bil je knez Lobanov že mrtev.

Knez Lobanov se je porodil leta 1825. Na Dunaju je bil blizu 13 let ruski poslanik in kot tak je bil po Giersovi smrti pred poldrugim letom imenovan vnanjim ministrom mogočne Rusije. To imenovanje je vse Avstrije razveselilo; kajti knez Lobanov je dobro poznal avstrijske razmere. Vedel je, da so v našem cesarstvu prav za prav le Madjari nasprotniki Rusije, ker ne morejo pozabiti, da si jih Rusi leta 1848. natepli, pošteni Slovani in Nemci pa si želijo zveze z Rusijo.

In tega avstrijskega prijatelja zdaj ni več! Ali Avstrija se vsaj za bližnjo prihodnost nima ničesar bati; saj je bil ruski car Nikolaj II. ravno pred smrtjo Lobanovo na Dunaju, kjer je bilo toli prisrčno in sijajno vsprejet. Daj Bog, da si car izbere zopet takega vnanjega

ministra, ki bode prijatelj miru, prijatelj Avstrije! Potem se nam tudi ni bati onega trenutka, ko se bode zrušila skoz in skoz gnila Turčija.

Kako naj delavci volijo?

Rekli smo v predzadnjem članku o delavski volilni pravici, da bodo zmago v peti vrsti volilcev po največ krajih odločevali delavci in moški posli. Vprašanje torej nastane, kako bodo ti novi volilci volili? Bržčas se bodo razcepili v dve stranki, v Kristusovo in Antikristovo. Neki star in pobožen prošt na Koroškem so enkrat pred volitvami pridgali, da sta od začetka svetá do naših dni prav za prav le dve stranki med človeškim rodod, božja stranka in satanova stranka.

Tako je zdaj tudi med delavci, kar se bo takoj pokazalo pri bodočih volitvah iz pete vrste. Pošteni in verni hlapci ter dninarji po kmetih, ki se še Boga bojijo, bodo ubogali svoje poštene, verne gospodarje in bodo volili s krščansko stranko; rokodelski pomočniki po mestih, pa tudi mnogi rudarji in tovarniški delavci na deželi so pa v veliki meri zapeljani po krivih naukih socijalnih demokratov. Oni bodo skušali tudi kmečke delavce na svojo stran zvabiti ter bodo svoje preroke pošiljali čez hribe in doline, da bodo na shodih svoje nauke trosili.

Nasproti tem se pa tudi katoličani branijo in ustanovljajo po mestih in tovarnah katoliška delavska društva. Po tovarnah in rudnikih so delavci že zdaj na ti dve stranki razcepljeni. Z volino pravico nastal bo vedno hujši duševni boj med krščansko in socijalistično delavsko stranko. Poslednja bo širila med slovenske delavce svojega »Delavca«, snovala socijalistična društva in napravljala shode v svojem duhu.

Upati je, da tudi katoličani ne bodo mirovali, da bodo širili med ljudstvo »Gospodarja«, »Glasnik« in druge res krščanske liste, da bodo poleg katoliških delavskih društev v Mariboru, Žalcu in Vitanju ustanovili še več drugih, ter da bodo pridno delavske shode prirejevali, na katerih bodo spretni govorniki dokazovali, kako so nam večne resnice sv. vere tudi v političnih in socijalnih zadevah potrebne, in kako napačne, neizpeljive in protinaravne so nasprotno nakane in trditve socijalnih demokratov.

Dolžnost krščanskih gospodarjev je, da svoje hlapce pred lažnimi preroki svarijo, jim udeležbo pri protikrščanskih shodih odsvetujejo, ter jim dobro, krščansko berilo priskrbijo. Štajarska voli 4 poslance iz nove pete vrste, na slovenski spodnji Štajar pride jeden. Imeli bomo trd boj; kajti delavci po mestih so že večidel za demokratično, protikrščansko stranko obdelani in pri-

dobljeni, vrhu tega pa bodo z njimi najbrž potegnili vsi nemškutarji in nemški nacionalci; kajti te vse veže skupno sovraštvo do duhovščine. Upati pa je, da bodo naši poštene kmetovalci z malimi izjemami zvesto stali na krščanski strani ter da bodo tudi svoje hlapce in znane dninarje pri naši zastavi obdržali, zato imamo precej upanja, da zmaga naš kandidat, ako le v zapisnikih ne bode preveč naših volilcev izpuščenih. Zato prosimo tudi gg. duhovnike in druge rodoljube, naj kar mogoče pazijo in poskrbijo, da se bo zapisovanje volilcev pravilno in natančno vršilo.

Narodnosti pri teh volilcih ni treba edino povdarjati; kajti revni človek ima več skrbi za svoj vsakdanji kruh. Socijalisti povdarjajo poleg surovega zabavljanja na duhovščino največ vsakdanje potrebe revnega ljudstva in krivice, ki se mu godijo; ako bi naša stranka to zanemarjala, utegnili bi mnogi naših priprostih delavcev vendar nazadnje misliti, da se naša stranka za blagor revnega ljudstva čisto nič ne briga. Povedati se jim mora, da imamo tudi mi resnično voljo, delavcem zboljšati njih stanje, kolikor je sploh mogoče brez krivice do drugih stanov, da se jim plače zboljšajo, kjer so preslabe, da se preskrbijo na starost in v boleznih ter da se jim delavna teža po možnosti olajša in okrajša. Pri tem nam služi v ravnilo krasna in globoko premišljena okrožnica sv. očeta o delavskem vprašanju »Rerum novarum«. Nasprotno se pa na shodih in v časnikih lahko dokažejo zmote socijalno-demokratskih nauk. Oni hočejo vse prekucniti in podreti, pa še sami ne vedo, kako bodo na novo zidali. Njih sanjarije, da hočejo vse ljudi enake narediti, so protinatorne in neizpeljive, kajti iz žabe ne more nihče konja, iz zajca nihče vola narediti. Kakor živali, tako so tudi ljudje med seboj močno različni.

Tudi to, da bi vsi ljudje enako dobro živeli, se ne dá izpeljati; kdor je bistre glave in pridnih rok, bo hotel vedno bolje imeti, ko bebec ali trep, ki ni za nobeno rabo; šampanjsko ali pa tokajsko vino ne raste povsod, ga torej ne morejo vsi piti, — ali se bo moralo v rov izliti, da se enakopravnost ljudij ne bo žalila? Že zdaj imajo socijalistični voditelji prav mastne plače, da se lahko v kočijah vozijo in dobro živijo; kaj bo še le potem, kedar postanejo ministri? Torej enakopravnosti že zdaj nočejo poznati, in je tudi nikdar ne bodo.

Pravi pečat daje socijalistom to, da imajo skoro same Jude za voditelje, zato pa se tudi njih listi kar cedijo od sovraštva zoper katoliško duhovščino. Katoliška cerkev je tista skala, katero satan iz celega srca sovraži, in pri tem sovraštvu ima na svoji strani Jude in prostožidarje (framasoni). Zdej ko so brezverski liberalci po mestih močno opešali in se postarali, da ni od njih dosti več pričakovati, postavili so se Jude socijalnim demokratom na čelo, češ, mlada delavska stranka nam bo spet do krmila in do moči pomagala. Pa že ustajajo tudi krščanski delavci, ki bodo socijalne demokrate z božjo pomočjo srečno premagali.

Cerkvene zadeve.

Slovenci v Marijinem Celju.

Dne 12. avgusta se je vozil od Celja proti Kapfenbergu poseben romarski vlak, pobiraje na vsaki postaji ljube slov. Marijine čistilce, namenjene v Marijino Celje. Pri Špiffeldu je narastlo število na 600 romarjev, med njimi 5 čč. gg. duhovnikov. Čeravno je zmanjkalo prostora, posebno v ozkih vozovih podružne železnice Kap-

fenberg-sevizenske tako, da je moralo veliko romarjev stoje se voziti, čeravno je bil pot od Sevizena v Marijino Celje 7 ur hoda v dežju težaven, vendar so ga vneti čistilci Marijini z veseljem nastopili, prepevaje lavretanske litanije in druge pobožne pesmi.

V sredo večer so se v Mar. Celju uvrstili romarji v dolgo procesijo; spremljani od godbe in 6 gg. duhovnikov, držeči goreče sveče v rokah in prepevaje Marijine litanije, bližali so se k oltarju milostne Matere božje. Kakšen prizor je to bil, ni mogoče dopovedati. Kakor se pravi: »Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda!« tako se tudi lahko reče: »Kdor Marije ne pozna, naj se v Mar. Celje poda!«

V četrtek so se od ranega jutra glasile pred milostnim oltarjem Marijine pesmi večinoma le v slovenskem jeziku; kajti ni ga bilo, ki bi se mogel meriti z mičnim petjem naših slov. devic. Slišalo se je od vseh strani: »Kdo je to, ki tako mило poje?« Vsi so posebno občudovali kvarteto. Mi smo pač majhen narod po številu, pa velik po petju. Da bi pa petje tem ljubše bilo Materi božji, so si tudi vsi romarji očistili svoja srca v odkritosrčni spovedi in se okrepčali z nebeško hrano. Ob 9. uri v četrtek je imel č. g. dr. A. Medved, vodja procesije, pridigo, v kateri je do solz ganil poslušalce, razlagaje, kakšno veselje naj Mariji mi napravimo, in kakšno nam bo ona zato pripravila. Potem je imel slovesno sv. mašo za slov. romarje.

Popoldne ob 3. so si romarji ogledali bogato zakladnico kjer nam je g. dr. Medved vsako imenitnost razložil. Vse je častljivo, a videl sem, da si je vsak te dragocenosti ogledal, pa že ga je spet vlekla neka čudna moč k največjemu zakladu nazaj, nazaj k milostnemu oltarju. Tukaj so molili, peli, svoje nadloge Mariji potožili, vsak bi bil rad rekel s Petrom: »Tukaj nam je dobro biti.« Zato pa tudi tako težka ločitev od najboljše Matere! Največ se je pač pela pesem: »Veš, o Marija, moje veselje«; posebno smo pri slovesu vsi bili ganjeni pri besedah: »Zmiraj pri tebi hotel bi stati, ljubljena Mati, zvrzi me ne!«

Kako zaslužljivo je za gg. duhovnike, udeležiti se takih božjih potov in spremljati svoje ovčice, videlo se je v Marijinem Celju; hvaležni romarji so trumoma obdajali dušne pastirje in jim želeli, naj jim Bog in Marija obilno povrne za njih uljudnost in požrtvovalnost, pred vsem srčna hvala č. g. dr. Medvedu za njegov trud, tako tudi čč. gg. Jägru, Govediču, Zupaniču in Valclaviku. Hvala bodi tudi izrečena g. Ferd. Ivanušu, kateri je prevzel podjetje iz tega namena, da se daruje, kar preostaja, za poličansko cerkev. In res, Bog je blagoslovil njegov trud, da je prinesel štiri stotake za hišo božjo. Nazadnjič želimo vsem romarjem, naj se izpolnijo njih srčne želje, da bi videli vsaj enkrat še Mater božjo celjsko, po smrti pa se vekomaj pri njej veselili!

Gospodarske stvari.

Poravnava obtočanih goric.

Iz govora g. Antona Stieglerja, vinorejca v Mariboru, 17. avg. 1896.

Letošnji kavrni so nam obetali izvrstno trgategv. Žaliče, ta nada je kratko trajala, kajti že cvet se je zaradi mrzlot in deževja neugodno obnesel. Vrh tega so se pridružile še bolezni, katere so se v vlažnem vremenu močno razvijale, namreč: Peronospora viticola, rja; črni palež, Fiker; Oldium Tukosi, plesnivec; in ako mokrotno in deževno vreme skoro ne preneha, se bode tam, kjer še kaj grozdja je, pridružila gniloba na

zelenih jagodah. Peronospora, rja, se zaradi vednega deževanja komaj zabrani.

Razvun teh poškodnih glivic se je letos obilno prikazal grozdni črv, *Portix uvana* ali *Conchybis ambiguella*, črvič ali gosenca imenovan. Tem prikaznim, ki se deloma dajo premagati, se je na dalje pridružil največji sovražnik naših nasadov, namreč toča, ki je mnogo krajev Štajarske grozno poškodoval. Pisec tega misli le samo večje kvare, ki jih je uima trsovu učinila, pregledati, in posebno opozoriti, da zdaj pri poškodovanih goricah ne smemo rok križem držati, temuče moramo vse žrtvovati, da še gorice ohranimo in propada rešimo.

Kaj je torej storiti? V trsnicah so nežni vrhunci cepljenih in necepljenih trsov večinoma pobiti, perje ali listeki polamani, ali vsaj razčesani in mladike hudo ranjene. Dobro bo te žalostne ostanke in sčasoma dorastle listeke z 2% bakreno apnenico opetovano škropiti, da se ohranijo in les še dozori; jeseni trsek osiplji z zemljo, da ne pozebe. Na spomlad vzami trsje iz trsnice in ga odberi: popolno zarastli cepljaki se naj porabijo za nove nasade; slabejše obrezi in zopet v trsnico vsadi.

Zdrave ameriške podlage, vlačenske, na starem precepi in v trsnico vsadi, ali jih v gorici za nov nasad porabi, da jih drugo leto zelenkaš, na zeleno cepiš in še le tretje leto spomladi na pravo mesto pogrobaš, ali pa že drugo leto majnika na star čepek vcepiš.

Ameriške vlačenske iz sorte: *Riparia*, *Solonis* in *Rupestris*, kakor tudi letos na te podlage v nasadih opravljeni zelenčkanje, je brž toliko poškodovano, ker so mladike še zelo nežne bile, da se na teh podlagah ne bodo dali rezniki napraviti in precepljene mladike ne pogrobati. Ako je precepljena mladika ohranjena ali za kolom ali v goščavi zdrava ostala, moraš nove mladike povezavati, rje varovati ali škropiti, da še les zadosta dozori. Jeseni pa trs položi in z zemljo pokrij. Ako so precepljenci zimo dobro prebavili, jih zamoreš bodočo spomlad na svoje mesto pogrobati, ali za obkorenitev vložiti, in bodoče leto za vlačenske, živice, v nasadih porabiti. Na izbranih ameriških se morajo bodoče leto vse panoge tišič na ritkah porezati. V rodnih goricah, ali so mlade cepljene, ali so stari neprecepljeni nasadi, je posebno treba paziti, da še žive, četudi po toči razčesane listeke z 2% bakreno apnenico marljivo škropimo, naj bi vsaj nižejše oke, ki navadno na ritkah mladike sedijo in so večinoma manje poškodovane, popolnoma dozorele.

Tretjačo ali tretjo kop opraviti je hvale vredno delo, ker zrahljana zemljo toplota in zrak ležej prošinjata, trse novo oživljata, da se novi izrastki in listeki prikažejo, ki dozoretev lesa osobito pospešujejo, posebno takrat, kadar je jesen ugodna. Vrhec teh mladik in izrastkov se priškrcati ne sme. Osipava mladik in starih trsov v pozni jeseni z zemljo se jako priporočuje, da se ohranijo spodnji deli trsa, ako bi sledila huda zima. Ako je zima ostra in mrzla, trs rad pozebe, posebno onde, kjer ni bil osipan.

Rez se bodočo spomlad na dobro prezimljenih trsah tako opravi, da previsoke starike z dolgimi kolenci do nižjih mladik, izrastkov, podrežemo, in dve ali tri sibe na kratke reznike z dvema ali tremi okami obrežemo. Na taki način odstranimo najdaljši kos poškodovanega trsa, in dobimo zdrav les. Ako napravimo reznik na dveletnem lesu, zamoremo že bodoče leto trgategv pričakovati, ako nam nasade nova uima ne pohabi. Kadar je stare trse zima skvarila, kar se na razpokanem lesu spozna, in se na visoki vzrastu prej zgodi, ko na nizki, se mora podreza do zdravega lesa ponižati. Potem, ako tako nizko podrezani trs ali pen

še sploh ozeleni, moramo iz pena ali iz reznika izrastle mladike, brž ko so 10 do 15 centimetrov dolge, odločiti ali opleti; le najmočnejše enakomerno okoli pena rastoče sibe 3—5 po jakosti ali moči trsa moramo pustiti, katere se bodoče leto obrežejo na reznik z 2 do 4 okic. Mladike, ki iz teh reznikov prirasejo, ne rodijo veliko grozdja in se smemo, ako nam uima upa ne umori, še le leta 1899. nadjati obilne trgategve.

Sejmovi. Dne 7. septembra v Vojniku, Zrečah, pri Sv. Jederti pri Laškem, na Sv. gorah in v Kapelah pri Brežicah.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Na občnem zboru) političnega in gospodarskega društva dne 30. avgusta je dosedanji dež. poslanec g. dr. Dečko zbranim volilcem pojasnil stališče slovenske delegacije v Gradcu ter navel uzroke izstopa iz dež. zbora. Zahteve naših poslancev, katerih izpolnitev je pogoj za zopetni vstop, so markirane z besedami: deželni odbor, deželni šolski svet, krivičen volilni red, enakopravnost slovenščine. Gospod poslanec je izjavil, da ne meni več kandidirati v tem okraju ter je priporočal na zaupnem shodu v Mariboru postavljenega kandidata dr. Rosina, katerega so volilci burno pozdravili. Na predlog dekana g. Iv. Skuhale so izrekli volilci jednoglasno zahvalo in priznanje odstopivšemu poslancu. Dr. Rosina je govoril najprej o volilni postavi pete kurije in nje važnost za Slovence. Potem je razvil svoj program, kateri so volilci z odobravanjem sprejeli. V tem programu je omenil vse one razmere in okolščine, ki davijo štajarske Slovence. Notar g. Šlamberger in g. Kukovec sta priporočala kandidata ter volilcem naročala, naj se na dan volitve vsi podvržejo disciplini. Gosp. kaplan J. Ozmeč je stavil resolucijo, s katero so »zbrani volilci ljutomerskega okraja radostno pozdravili kandidaturu dr. Rosine ter izrekli upanje, da bo deloval na to, da slovenski poslanci ne vstopijo v deželni zbor, dokler jim niso zagotovljene garancije, da se bodo upoštevale njih opravilne zahteve.« Resolucija je bila jednoglasno sprejeta. Načelnik okr. zastopa g. Kukovec je govoril o reviziji katastra ter priporočal posestnikom, naj porabijo priliko, da se njim previsoko obdačena posestva postavijo v nižji davčni razred. Govoril je dalje tudi g. Hribar o krivicah, ki se godé Slovcem na Štajarskem in v drugih kronovinah gledé šol in uradov.

Od Savinje. (Marsikaj.) Gospod urednik! Nekako okoren sem že postal, težko se pripravim k pisanju, ali vendar mi še včasih nehote zleze pero v žuljavo roko. Tako tudi danes, da Vam in cenj. bralcem »Slov. Gosp.« nadloge našega kmečkega stanu malo potožim. Pri nas ob Savinji od Mozirja, Vranskega in do Celja je sedaj največje zanimanje za obiranje hmelja. A žal, da Vam moram hitro potožiti, da se jako bojimo slabega vremena. Veste, pri nas revnejših je pač hudo. Vsak si ne more omisliti visokega dimnika z žarečo pečjo v prostornej sušilnici. Hmelj sušimo, kolikor mogoče na zraku ali pa porabimo za sušilnico svoja stanovališča. Tu gre pač vse počasneje, ter mnogo hmelja pri slabem vremenu zarjavi. Rjavi hmelj se pa ob dobrih hmeljskih letinah prav težko proda, ker še dobro blago nima cene. Ali največje težave pa napravlja kmetu prodaja hmelja. Vsa kupčija pa je večinoma v židovskih rokah. Židje pa, tako veste, da si v zaslužnje štejejo, če nas morejo kje malo oskrniti. In središče tukajšne kupčije je trg Žalec. Tja prihajajo navadno židovski agentje. Najbolj nas kmete žali to, da se domači kupci

Angleško. Delavci po mnogih tovarnah že grozijo, da bodo delo ustavili, ako ne dobé večjega plačila. Bržčas se jim bodo delodajalci udali. Sicer so pa angleški delavci tako dobro plačani.

Rusko. Car se s carico odpelje dne 3. septembra v Bratislavo na prusko Šlezijo. Spremljal ju bode Lobanov tajni svetovalec Šiškin. — Dela vnanjega ministerstva začasno opravlja grof Lambsdorff, prvi ministerski svetovalec.

Bolgarsko. Stojlovo ministerstvo še vendar ostane nekaj časa na krmilu; kajti vojni minister Pekrov, ki je najbolj silil iz ministerstva, se je dal pregovoriti od kneza Ferdinanda, da še ostane v službi.

Turško. Zadnje dni minolega tedna so Turčini v Carigradu ubili do 10tisoč krščanskih Armencev. Nekaj Armencev je bilo namreč napadlo otomansko banko, na kar se je začelo splošno klanje kristjanov. Da se mir naredi, je oni dan šest vojnih-ladij, med temi ena avstrijska, priplulo v Bospor, da ostanejo pred Carigradom, zunaj Bospora pa stoji še pet ruskih.

Špansko. Toliko ljudij in denarja je ta uboga država že darovala za Kubo, in vedno še je ondi punt; zdaj pa še je punt nastal na Filipinskih otokih v vshodni Aziji. Prav hudo!

Za poduk in kratek čas.

Madjari in njih navali na slov. Štajar.

(Zgodovinski spominki; piše M. Slekevec.)

(Dalje.)

Konečno dostavimo še jeden dokaz, kateri nam Ogersko predstavlja še v 12. veku kot zemljo slovansko. Duhovnik Helmold († 1172) piše v svoji knjigi: »Chronicon Slavorum« med drugim tudi tako-le: »Quod si adjecteris Ungariam ad partem Slavoniae, ut quidam volunt, quia nec habitu nec lingua discrepat, eousque latitudo Slavicæ linguae succrescit, ut pene careat aestimatione«, t. j.: Ako združiš Ogersko s krajino slovansko, kakor želé nekateri, ker se niti po noši, niti po govoru ne razlikuje, razširila bi se slovenska govorica tako na daleko, da bi se dala težko najti primera. Torej še v drugi polovici 12. veka med Ogrji in Slovani ni bilo razlike »nec habitu nec lingua«; slovanska Ogerska pomadjarila se je le še po prihodu Polovcev ali Kumanov.

Kumani so, kakor piše Nestor, s Polovci jeden narod. Starim zgodovinopiscem so znani pod imeni: Tartari, Saraceni, pagani, Neugeri (Ne-Ugri), a na Erdeljskem so je zvali »Siculi« ali Sekelje (Székelyek). Po narodnosti so bili, kar so dandanes Madjari.

Od vzhodnega kralja Salamona na pomoč pozvani, udrtli so Kumani leta 1086. prvokrat na Erdeljsko, a Vladislav jih je kmalu odpodil. Tudi l. 1090. jih je zadel enaka osoda; slovanski Ogrji niso marali za nje.

Vse drugače je pa ravnal ogerski kralj Štefan II. Ne le, da se je dal od črnomanjastih Kumank tako očarati, da je ž njimi lahkomišelnost tratil čas in mladeniške moči, dajal je Kumanom v nevoljo Ogrov prednost tudi v javnem življenju. Ko je njih vodja, Tatar, od Grkov v Traciji okoli l. 1120. potolčen, z ostanki svojih krdel pribežal na Ogersko, vsprejel ga je Štefan zelo prijazno, odkazivši njemu in njegovim ljudem v bivališča najrodovitnejše kraje na Ogerkem. In doslej so bili Kumani ljubimec kraljevi, kar je Ogrom zelo mrzelo. Zato so l. 1130., ko je kralj Štefan nevarno zbolel, Kumane semtertja napadli in nekatere ubili. To pa je kralja hudo razkačilo. Na smrt bolan je prisegel, da bode takoj, ko zopet ozdravi, dal za vsakega ubitega Kumana obesiti deset Ogrov. Ker je kralj aprila 1131. l.

umrl, se to ni zgodilo, pač pa je morala večina Kumanov zapustiti Ogersko.

Početkom 13. veka so se v pustih in visokih krajih notranje Azije vzdignili strahoviti Mongoli, sorodni s Kumani, ter so z vso silo planili proti zahodu. Ko so bili severno in zahodno Rusko upustošili, udarili so nad sorodne Kumane v Astrahanu. Dvakrat je odbil kan Kutjan Mongole, a tretjikrat je bil napad tako silen, da so se Kumani morali umakniti in v moldavskem gorovju iskati zavetja. Od tod je poslal Kutjan l. 1238. poslance k ogerskemu kralju Beli IV. ter ga prosil, naj vsprejme Kumane v svojo deželo. Bela je uslišal prošnjo in vsled tega se je že v naslednjem letu naselilo v Potisju na Ogerkem 40.000, na Erdeljskem pa 10.000 kumanskih rodov.

Ogri so sicer godrnjali, a predno je prišlo do dotičnega upora, prihruli so l. 1241. Mongoli na Ogersko ter vse pomandrali. Kralj Bela je bežal najprej k avstrijskemu vojvodi Frideriku na Dunaj, odtod pa na Hrvaško in v Dalmacijo, a Mongoli so mu bili vedno za petami. Še le po smrti velikega kana Ogotaja vrnila se je mongolska drhal v Azijo.

Nesrečna Ogerska je bila popolnoma uničena in njeni prebivalci večinoma ubiti. Obljuditi deželo, poklical je Bela nemške naseljence, pa tudi Kumane ter je slednjim odkazal zelo ugodna bivališča.

Tudi njegov sin Štefan IV. je Kumane zelo čislal ter si je celó Kumanko, zalo hči kana Kutjana, Elizabeto za ženo vzel, da se je mogel imenovati: »Dominus Cumanorum«. Še bolj se je zaljubil v to surovo ljudstvo njegov sin Vladislav IV., katerega zgodovina zaradi tega imenuje Kumana.¹

Vsled take protekcije pa se je prvotno slovanska Ogerska po letih večinoma pomadjarila ter postala »Magyar orszag«. A kljub temu priča še tudi dandanes marsikatero krajevno ime, vse bolj pa še s slovanskimi besedami napolnjena madjarščina², da je Ogerska bila svoje dni slovanska.

»Haereditas nostra versa est ad alienos«. Našo dedščino so dobili tujci. (Delje prih.)

Smešnica. Nekdo vpraša trgovca: »Čemu imate zdaj tri prodajalke v štacuni, ki vse tri križem gledajo?« — »Veste zato, da mi uzmoviči v štacuni ne morejo kaj ukrasti, ker nikoli prav ne vedo, kam da ta ali ona prodajalka gleda.«

Razne stvari.

Domače. (Zahvala.) Milostivi knezoškoč so dali na lastne stroške pokojnemu župniku olimskemu, gosp. Jožefu Muha, postaviti grobni spomenik za 75 gld., katerega je v splošno zadovoljnost napravil g. Ivan Horvat, kamnosek v Račah pri Mariboru. Za ta vedežni čin krščanskega usmiljenja naj bo mil. knezoškoču najponižnejša zahvala in »Bog plati« izražen.

Hvaležni farani olimski.

(Bela žena.) Na Dobrni je umrl vrli kmet Martin Tratnik. Bil je načelnikov namestnik v krajnošolskem svetu, občinski odbornik, večkrat volilni mož. Povsod se je držal slovenske zastave: Vse za vero, dom, cesarja. Svetila mu večna luč! — V Gradcu je umrl gosp. Karol Höchtel, bivši beležnik ali notar v Ljutomeru.

¹ Fr. V. Sasinek, Sv. Method a Uhorsko, 11—16; Meynert, Gesch. Oesterreichs, IV., 132—218 in Krones, Gesch. Oesterreichs, II., 80—96.

² Miklošič, Die slavischen Elemente im Magyarischen.

(Deželnozborskim kandidatom) za brežiški, sevniški in kozjanski okraj je bil danes teden proglašen č. g. Jožef Žičkar, župnik vitanjski, rojak rajhenburški, vzgleden duhovnik, vnet Slovenec in zelo izveden v vseh gospodarskih stvareh.

(Volilni shod) se bode vršil v Mozirju dne 8. septembra popoldne ob štirih v Anton Goričarjevi gostilni. Poročala bosta dozdanja deželna poslanca dr. Jos. Serbec in dr. Dečko in se predstavila kot kandidata za deželni zbor. Vrli volilci tamkajšnjih okrajev se vabijo k obilni udeležitvi.

(Shod volilcev v deželni zbor) bode v torek, dne 8. septembra ob 3. uri popoldne pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah. Poročal bode g. dr. Jurtela. Volilci, pridite v obilnem številu!

(Iz Jarenine.) V Jarenini, Pesnici, Polički vesi, Kaniži in Vukovskem dolu so pri prvotnih volitvah zmagali naši možje. S tem je pridobila naša stranka sedem volilnih mož. Slava!

(Sijajna zmaga). Pri volitvi volilnih mož za občino Kozje sta bila dne 1. sept. izvoljena enoglasno dva vrla Slovenca. Nemci niti volili niso. Že 20 let se ni udeležilo toliko volilcev volitve. Mi vstajamo, in vas — je strah!

(»Slov. Gospodar« kriv!) Današnja »Marburgerca« pripoveduje, da je v neki vasi na Dravskem polju, kjer je tudi šola, neki fantič hotel požgati živega divjega goloba. Na srečo je živalco rešil neki mož. In kdo je te surovosti kriv? Čujte! »Slov. Gospodar«, pravi »Marburgerca«. Ali je oni golobček bil morda predrzen in nesramen nemčur?

(Fr. Girstmayer.) Kdor hoče spoznati »nemško visoko« kulturo tega morebitnega kandidata za mariborski, št.-lenarški in slov.-bistriški okraj, naj bere njegov »Eingesendet« v današnji »Marburgerci.« Toda prijatelj, nos si dobro zamaši, ker g. Francelj te bo vodil po vseh mariborskih straniščih! Fej!

(Slovinci ob nemški Muri) so pri volitvi volilnih mož sijajno zmagali, v občini Št. Ilj po strašni agitaciji Pistorijancev le z 2, oziroma 3 glasovi, kjer imajo naši možje 29, 28, 28 in Pistor 26, Fišereder 25 in slovenski šviga švaga, Miha Tišler 25 glasov. Izvoljeni so: v Cirknici enoglasno: Ignacij Šparl, v Cirbergu: Anton Hauc in Jožef Reiter, v Dobrenju: Uhl Janez in Kraner Josip, v Selnici: Reisman Anton in Žebot Jurij, v Št. Ilju: Ferik Josip, Celcar Franc in Flucher Janez. Slava volilcem!

(Neizmerno škodo) so naredili v kozjanskem okraju, posebej pa v kozjanski župniji, toča, nalivi in — vojaki. Kar je še pustila toča in nalivi, to so vojaki poteptali s konji in vozovi. Polje in vinogradi so suhi. Ljudje vpijejo na glas in obupno zrô v prihodnost. Bog se usmili!

(Župnijski izpit) so nepravili ta teden v Mariboru v kn. šk. pisarni ti-le č. g. kaplani: Fr. Brglez iz Ljutomera, Alojz Čížek iz Brežic, Jožef Čížek od Sv. Magdalene v Mariboru, Jakob Kitak iz Ljubnega, Jožef Kranje z Vranskega, Friderik Kukovič iz Konjic, Fr. Lekše iz Cirkovic, Jožef Ozmec iz Ljutomera, Matija Škorjanc iz Laporja, Janez Toman iz Slivnice pri Mariboru in č. g. Matej Trtinek, provizor v Pernicah.

(Dva samomora.) Včeraj zjutraj je v Mariboru v Dravo skočil in utonil J. Rosmann, ključavničar južnoželezniške delavnice. — Dne 27. avg. pa se je na Ptuj ustrčila 17letna Alojzija Pintarič. Bog jima bodi milostiv!

(Tuji dihurji) so ukradli tablo slov.-planinskega društva na Št. lenardskem vrhu pri Gornjem gradu, ter odbili jo tudi pri Rjavčevi jami. Gotovo so bile nemčurske roke zraven.

(Nujna prošnja.) Vse gg. prijatelje našega lista prav uljudno prosimo, naj nam kar najprej naznanijo izid prvotnih deželnozborskih volitev na Slov. Štajarju. Kakor znano, je od teh volitev na kmetih vse odvisno.

(Razstave ne bode.) Zaradi slabega vremena in poškodovanja najboljših goric po toči dne 22. avg. ne bode letos razstave grozdja na Bizeljskem.

(Pri kopanju) temelja cerkve sv. Radegunde pri Mozirju so prišli do močnega človeškega okostja, ki je ležalo še 1 meter pod starim zidovjem.

(Govori se), da pride dne 11. septembra cesarski namestnik, marki Bacquehem, iz Gradca v Mozirje v gornji Savinjski dolini; ako — bomo videli.

(Ogenj.) Dne 19. avgusta je pogorelo gospodarsko poslopje posestniku Martinu Božičku v poljski župnji. Zakrivil je nekoliko sam. Opoldne je zakuril v peči, da si južino skuha, ker njegove žene ni bilo doma, bila je ravno isti dan odšla v Zagreb na Kraljevo. Nadevlje derv na kurilo ter odide na njivo fižola brat, da bi si ga bil skuhal. Preden on fižola nabere, je že bil plamen v strehi. Zgorela je tudi vsa obleka in živež, ženi pa 50 gld. denarja.

(Toča je ono soboto,) dne 22. avg. pobila tudi Podsredo. Tudi na Poklek, v okolico podsredške župnije, je priložljala, kjer stari ljudje pomnijo zadnjo točo l. 1840. Posebno veliko škodo je napravila na ameriškanskih nasadih, ki so letos bogato trgatav obetali.

(Grozno zločinstvo) bi se ono nedeljo v Gornjem gradu skoraj zgodilo. Zidar M. pride precej natrkan domov, ravno ko je gospodinja kavo za večerjo pripravljala. V tem vrže on nekaj v lonec. Gospodinja kavo precedi ter sede z drugimi peterimi k večerji; le gospodar se satanskim posmehom večerji odpove. Komaj pa so kavo zavžili, čutili so grozne bolečine. Hitro prihiti zdravnik ter jim poda zdravila, da so izbljevali. Ali kaj najdejo v loncu? — polno drobnih zrn mišnice. Orožniki preiščejo hudobneža ter najdejo pri njem še pol kile mišnice. Da ne bi bilo zdravnika takoj na mestu, težko bi bila družina preživela.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Robert Valclavik, kaplan v Slov. Bistrici, je bil premeščen v Vojnik, č. g. Martin Medved, bivši kaplan na Teharjih, pa v Slov. Bistrico.

Društvene. (Dijaški kuhinji v Mariboru) je poslal č. g. J. Weixl, kaplan pri Sv. Križu na Murškem polju, 6 fl. 64 kr., nabrane na primiciji č. g. Fr. Schreinerja.

(Zadnji shod podružnice) sv. Cirila in Metoda na Rečici se je v prid družbe vrlo dobro završil. Za predsednika je voljen g. A. Turnšek; odbor ostane stari.

(Pri Sv. Križu nad Mariborom) obhaja bralno društvo letos desetletnico svojega obstanka; a z ozirom na silne vremenske nadloge, ki tarejo naše kmečko ljudstvo je odbor društva prepričan, da najbolje ustreže svojim članom in svojemu namenu s podukom. Zato je naprosil g. prof. Koprivnika iz Maribora, da nam razlaga o trsnih boleznih in pa kako naj se ravna z vinogradi, ki so po toči poškodovani. V ta namen se vrši zborovanje v nedeljo, dne 6. septembra t. l. ob 3. uri popoldne. Povabljeni so vsi vinogradniki iz domače in sosednih župnij in vsi naši prijatelji. Odbor.

(Dijaški kuhinji v Ptuj) so darovali p. n. gg.: Lekše Franc, kaplan v Cirkovicah (po g. Gregorič-u), 1 gld.; Vanaus, trgovec v Radgoni, 3 gld.; Slekovec Matej, župnik pri Sv. Marku, 3 gld.; Neimenovani v Mariboru 10 gld. in g. c. kr. notar S. Ožgan 10 gld.

(V Vržeju) hoče ondotno bralno društvo prirediti veselico dne 8. sept. v gostilnici, kjer so le nemško-liberalni časniki in se le nemščina lomi. Ne verjamemo!

(Savinjska podružnica) slov.-planinskega društva kaj čvrsto deluje. Zadnji čas je oskrbela zopet novih tabel ob cesti v Solčavo. Pri nekedarjem »Gabelvirtu« vidimo prijetno slovensko ime »Rogovilec«. Da pa društvo tako veselo napreduje, je zasluga predsednika, neumorno delavnega g. Kocbeka. — Savinjeci, podpirajte to društvo, da prepodite tuje jastrebe iz naših divnih planin!

(Društvo odvetniških in notarskih uradnikov) za Spodnji Štajar se je ustanovilo s sedežem v Celju. C. kr. namestništvo je dotična pravila že potrdilo z naredbo z dne 19. avgusta 1896 št. 22676. Kedar se bode oglasilo zadostno število družstvenikov, se bode sklical občni zbor. Društvo se ne bode bavilo z nikako politikom in ima samo namen, pospeševati gospodarske, socialne in društvene razmere odvetniških in notarskih uradnikov na Spodnjem Štajarskem.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini) pri Ptujju priredi drugi redni občni zbor dne 13. septembra ob 4. uri popoldne v gostilni g. J. Vilčnik-a v Grajeni s sledečim vsporedom: Nagovor predsednika; poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja; volitev novega odbora; pobiranje društvenine za prihodnje leto; govor in prosta zabava.

Iz drugih krajev. (Najboljša rž) je gotovo »triumf«-rž, katero prideluje in prodaje vrtnarska družba v Frauendorfju na Bavarskem. Tudi zima, suša ali miši ji ne škodujejo. Glej naznanilo na zadnji strani!

(Silen vihar) je divjal v noči od one sobote na nedeljo v Balassi-Gyarmatu, na Ogerskem. Vihar je polomil vse drevje, izruval mnogo dreves, z raznih hiš pa podrl strehe. Tisto noč so imeli domobranci vaje. Vihar je bil tako silen, da je vojake kar metal v jarke in jame. Več sto vojakov je bilo več ali manj ranjenih, nekateri pa ubiti.

(Kožo z glave.) V neki tovarni v Pečuhu se je zgodila naslednja grozna nesreča. Neka 19letna delavka je stala poleg stroja in sicer pod jermenom, kateri ga goni. Hotela si je zavezati ruto na glavi, a tisti hip je jermen prijel obe njeni kiti in jej odtrgal z glave vso kožo, z ušesi vred in tudi vejici iznad očes. Nesrečnica je obležala brez zavesti in bržčas ne okreva, ker si je pretresla možgane.

Loterijne številke.

Line 29. avgusta 1896:	47, 35, 30, 24, 57
Trst > >	81, 69, 89, 9, 55

Vnajem

se da kramarija, v kateri se toči tudi žganje, ki se sme v prodajalnici piti, pa tudi v velikem prodajati. Več se zve pri hišnem posestniku v Framu št. 29. 2-2

Hiša na prodajo se dobi v kraju Sv. Križ št. 30., občina Stranice pri glavni cesti. Ta hiša se rabi že 8 let kot prodajalnica s špecerijskim blagom. Več pove Franc Jereb, lastnik imenovane hiše. Pošta Konjice, poste rest.

Priprave za kavarnarje, sladičarje, gostilničarje, mesarje, sedlarje; peronosporoškopilnice, patent Schindler. 11

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljši, čudovito učinkajoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franco.

Benedikt Hertl, vlastitelj grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Stajarskem.

Zaloga: Gradec: J. Eichler, lekarnar; Alb. Müller, drogist.
Maribor: Al. Quandest, Gospodarska ulica. 15

Licitacijsko naznanilo.

V nedeljo, dne 13. septembra 1896 popoldne, in v sledečih dneh se bode pri Frohm-ovem vinogradnem posestvu na Slosbergu, občine Troguč pri Mariboru, gospodarska oprava, pohištvo, krma, kletarska oprava, za 750 veder sodov najrazličnejše velikosti do 60 veder, 1 glasovir, mize, ogledala, omare, svetilnice, stoli, klopi, 1 štedilnik itd. itd. po dražbi prodajalo proti temu, da se vse takoj plača in proč spravi.

Ondi je tudi 6 viničarij in gosposka hiša, ki se bodo ravno tako ali posamezno s poljubno velikim delom vinograda, sadonosnika, njiv in travnikov ali pa skupno s pridelki vred — teh vinogradov ni zadela toča — prodale.

K tej licitaciji se vsi kupci najljubneje vabijo. Kdor bi hotel poprej natančneje pozvedeti, naj se obrne na gospoda Rudolfa Hriber, zemljemera v Mariboru, gosposke ulice št. 29.

60kratni pridelek

so donesla vsled uradnega potrdira

Bahlsenova zimska semena.

V Avstriji, Nemčiji, Rusiji se pod postavnim varstvom pridelujejo Bahlsenova žita, katerih lastnosti so:

Prihranitev semena, k sejanju je dovolj $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ drugega semena.

Odpornost velikanska razrastitev

(20—50 bilk iz jednega zrna).

Natančnejši popis moje „triumf“- in „imperijalne“ rži ter mojih izvrstnih vrst pšenice v jesenskem ceniku (zastonj in franko).

Na tisoč zahval in priznanj je pri meni na ogled.

☛ Dajem svete v vseh strokovnih zadevah. ☛

Svarilo. Izvirna semena mojih pridelkov se le pri meni, ki jih pridelujem, dobé. (Pazite na mojo plombo in varstveno znamko).

Vsa druga semenska žita, ki se ponujajo pod mojim imenom, niso ali v nikaki zvezi z mojim priznanim semenom, ali pa so v najboljšem slučaju le posnemanja. 3—5

Semena Ernestu Bahlsen, nadzorstvena tvrdka.

Piše naj se moji pisarni: Praga, Heuwagsplatz — Krakovo, Gosposka ulica 9.

Telegram-naslov: Bahlsen Praga ali Bahlsen Krakovo.

Zahvala.

Dne 23. avgusta t. l. se je v farni cerkvi v Slov. Bistrici slovesno blagoslovila podoba, predstavljajoč Marijo Lurško mater božjo, ter se je ista prinesla iz cerkve do moje hiše, kjer se je postavila v določeni prostor.

Zbralo se je mnogo ljudstva, za koji prospeh te slavnosti, za goreče in ganljive besede se v prvi vrsti zahvaljujem našemu preč. gosp. kanoniku A. Hajšek-u, čast. gosp. župnikom od Sv. Venčesla in Gornje Pulskave, domačim gosp. kaplanoma, kakor tudi gosp. kaplanu iz Šmartna, gosp. novomašniku J. Jančiču iz Laporja, gosp. bogoslovcu Jerovšku iz Novevasi, devicam — bilo jih je 55 — in vsem navzočim, ki so v povečanje svečanosti svoje moči posvetili.

Ivana Vončina.

Najnovejša „triumf“-rž za seme.

Ta v današnji številki natančneje popisana semenska rž se je skazala v vsakem oziru kot najboljša in so nje prednosti v kratkem sledeče:

Triumf-rž se sme zgodaj in pozno sejati, odlikuje se po izvanredni razrastitvi, je po ceni radi prihranitve semena, pripravna za vsako zemljo in vsako lego, zoperstavlja se hudemu mrazu kakor dolgotrajni moči, ravno tako tudi hudi suši. Triumf-rž cvete pozno, cvetočim klasom torej ne škodujejo pomladanski vetrovi in mraz in so s 60—100 zrni obloženi ob času žetve.

Ker ima močne, čvrste bilke, ne poleže; cena slame je za 100% večja kakor pri vseh drugih vrstah.

Tukaj sprejeto originalno seme stane: 50 kl 16 mark, 100 kl 30 mk, 10 centov 140 mk, 5 kl za poskušnjo 2 mk.

Rumena cesarska pšenica nedosežna v rodovitnosti, neobčutljivosti proti mrazu, v lepoti in dobroti moke.

Priznana najboljša pšenica. Povsodi, kjer so jo sejali, so se ji čudili. 3 cente semena je rodilo 75 centov, torej petindvajsetero seme; neizmerna rodovitost. 50 kl 18 mark, 10 centov, 5 kl za poskušnjo 2 mk.

Cenik o poljedel. semenih, sadnem drevju, jagodah, sadonosnem grmičevju in za lepoto, cvetličnih koreninah itd. zastonj.

Praktična vrtnarska družba na Bavarskem v Frauendorf.

(Praktische Gartenban-Gesellschaft in Bayern zu Frauendorf.) (Post Vilshofen).

!! Novo !!

Pokopališčni zapisnik Friedhofsprotokoll

po novem od preč. kn. šk. ordinarijata in c. kr. glavarstev potrjenim pokopališčnem redu sestavljen, se dobiva od slej pri nas 10 pol 35 kr.

„Narodne pesmi“

I. del 2. natis in II. del skupaj 20 kr., po pošti 23 kr. Kdor kupi 20 komadov, dobi jih za 20% ceneje.

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, koroške ulice 5.

Posestvo !!

Blizu mesta Ptuj proda gospa Tereza Hotko zaradi bolehnosti svoje posestvo, obstoječe iz 9 oralov zemlje, novozidanega gospodarskega poslopja in sadunosnika. Naslov: Tereza Hotko na Bregu pri Ptuj.

Pšenica ne bo več snetljiva!

N. Dupuj-jevo sredstvo za pripravljanje semena za setev.

Najradikalnejše sredstvo proti snetljivosti pšenice, ječmena, ovs, prosa, koruze itd. premovano in priporočeno od mnogih kmetijskih družb in znamenitih ekonomov.

Dobi se v vseh večih špecerijah in prodajalnicah za železo av. og. države v zavitkih za 2 meterstota = okoli 2½ hektolitra = 250 litrov semena zadostujoče po 25 kr. Za 1 meterstot = okoli 1¼ hektol. = 125 litrov semena po 13 kr.

Vsakoršna razjasnila daje zastonj in franko kemični laboratorij

NUMA DUPUY,

2-3

Dunaj, VI. Windmühlgasse št. 33.

Popolnoma razprodaja.

Vse štacunske zaloge klobukov, perila, kravat in obilo drugih reči v konkurzu Urša Stibernik, Ignac Kos v Celju na glavnem trgu št. 20 (Costa-jeva hiša) za jako znižane cene bo de le še do 27. septembra letos.

Manjši dijak

se sprejme za prihodnje šolsko leto. Kje, pove upravništvo „Slov. Gosp.“ 1-2

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

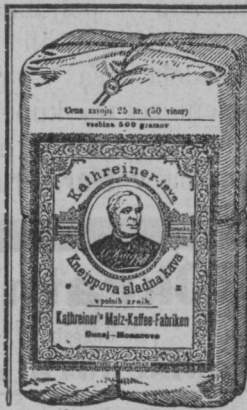
Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 30

V najem

vzeti želim hišo za trgovino v primernem kraju. Ponudbe blagovolijo se poslati vsaj do 18. t. m. pod naslovom: A. S. poste restante Radkersburg. 1-2

Posestvo,

1½ ure od Poličan, obstoječe iz 15 oralov smerekove, hrastove, bukove hoste, 14 oralov njiv in travnikov, sladka krma, 1 oral vinograda, hiša, hlevi in veliki kozolec za 4100 gld.; nakup je 2500 gld. odšteti, drugo sme dalj časa ostati obrestovano po 5%. Blizu tam je tudi na prodaj lepa, zidana, z opeko krita hiša, tri preše, šupa za sode, velik in z žlahtnim sadjem obsajen vrt, 4½ orala vinograda; cena vsemu je 1100 gld. Naslov pové iz priznanosti upravništvo „Slov. Gospodarja“ v Mariboru. 2-3

Kathreiner-
KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:

Kathreiner

Na prodaj

je po jako nizki ceni hiša, obstoječa iz dveh sob, kuhinje, in dve kleti s poleg spadajočim vrtom. Hiša stoji poleg farne cerkve ter je pripravna za kako obrt ali malo trgovino. Ako kupec želi, proda se tudi lep gozd.

Jožef Kamnikar,
orgljiavec v Radečah pri Zidanem mostu. 2-2

Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczer-ja prodaja jedino pristna

c. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

J. N. Schmeidler.

Glavna zaloga: **Dunaj.** Podružnica: I., Graben 10.

VII/2 Stiftgasse 19.

Naslov za telegrame: „Gummischmeidler.“ 12